

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Реv2 1453/2017
22.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босилковића, Катарине Манојловић-Андрић, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ... чији су пуномоћници Никола Мрвошевић и Зорица Коларевић адвокати из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова - Полицијска управа Пријеполје - Полицијска станица Прибој коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4063/16 од 15.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 22.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4063/16 од 15.12.2016. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4063/16 од 15.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прибоју П1 58/2016 од 09.09.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА из ... и обавезана тужена Република Србија - Министарство унутрашњих послова - Регионални центар Граничне полиције према БиХ Ужице - СГП Увац да Фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених Републике Србије - испостава Прибој за тужиоца АА - полицијског службеника Полицијске станице ..., уплати доприносе по основу пензијског и инвалидског осигурања за период од 28.01.2010. године до 31.12.2011. године на износ од 73.539,16 динара - на месечне основице у новчаним износима наведеним у овом ставу изреке, и то по стопама које буду важиле на дан уплате, те да о извршеној уплати достави доказ тужиоцу у року од осам дана по пријему пресуде под претњом извршења. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати трошкове парничног поступка у износу од 65.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4063/16 од 15.12.2016. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Прибоју П1 58/2016 од 09.09.2016. године.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14), благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Апелациони суд у Крагујевцу је, решењем Р4 169/17 од 17.05.2017. године, уступио Врховном касационом суду на стварну надлежност одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде тог суда Гж1 4063/16 од 15.12.2016. године.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужене, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија дозвољена.

Према тој законској одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет спора у конкретном случају је захтев тужиоца за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање.

Имајући у виду променљиву судску праксу, нарочито у погледу надлежности суда за одлучивање по таквом захтеву (правно схватање Грађанског одељења Врховног суда Србије од 27.12.1999. године; правно схватање Грађанског одељења Врховног суда Србије од 05.11.2001. године и закључак усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 23.03.2010. године), као и одлуке Уставног суда (Уж 3506/2012 од 21.02.2013. године; Уж 4186/2010 од 12.06.2013. године), Врховни касациони суд је нашао да постоје разлози за одлучивање о посебној ревизији тужене у смислу означене законске одредбе.

Стога је, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о основаности ревизије, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Неосновани су ревизијски наводи о постојању битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са члановима 8. и 238. Закона о парничном поступку, учињене у поступку пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Прибоју П1 170/13 од 22.10.2015. године обавезана је тужена да исплати тужиоцу накнаду зараде за прековремени и ноћни рад, односно рад у дане државних празника за период од 28.01.2010. године до 31.12.2011. године. Тужена је досуђене новчане износе исплатила тужиоцу, али на исте није извршила уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање код надлежног Фонда.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су о тужбеном захтеву одлучили правилном применом материјалног права.

Доприноси за обавезно социјално осигурање су саставни део зараде (плате), што произилази из одредби чланова 104. и 105. став 1. и 2. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ број 24/05 ... 13/17) и одредбе члана 2. ставови 1. и 2. Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ број 62/06 ... 99/14). Наведеним одредбама доприноси за обавезно социјално осигурање сврстани су у категорију права запослених из радног односа, у смислу одредбе члана 60. став 4. Устава Републике Србије и одредбе члана 12. став 1. Закона о раду које, између осталог, као једно од основних права запослених гарантују и право на одговарајућу зараду. Уплата доприноса за обавезно социјално осигурање је законска обавеза послодавца, који је и обвезник доприноса и обвезник обрачунавања, односно плаћања доприноса из основице и на основицу за запослене, изабрана, именована и постављена лица и лица која обављају привремене и повремене послове, из ког разлога је дужан да обрачуна, односно плати доприносе у своје име а у корист запосленог. Послодавац је дужан да доприносе обрачуна и уплати истовремено са исплатом зараде, разлике зараде или уговорене накнаде за привремене и повремене послове, по прописима који важе у моменту исплате тих примања. Изложено је изричито прописано члановима 6. став 1. тачке 1. и 2. и чланом 51. став 1. и 2. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник Републике Србије“, број 84/04 ... 7/17).

Тужена је исплатила тужиоцу новчане износе досуђене правноснажном судском одлуком на име разлике у заради за прековремени и ноћни рад, односно рад у дане државних празника, али на те износе није у корист тужиоца уплатила доприносе за пензијско и инвалидско осигурање одговарајућем фонду. Због тога

тужилац основано у овом спору тражи да се тужена обавезе на испуњење законске обавезе уплате доприноса као саставног дела његове зараде (плате). Основицу за обрачун и уплату доприноса чине новчани износи који су тужиоцу досуђени на име разлике зараде због нередовности у раду.

Околност да су средства од доприноса за обавезно социјално осигурање, у смислу члана 4. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, јавни приход под контролом и на располагању организација за обавезно социјално осигурање и да је, на основу члана 65. тог закона, поступак утврђивања, наплате и контроле јавних прихода уређен Законом о пореском поступку и администрацији („Службени гласник Републике Србије“, број 80/02 ... 108/16) који, у члану 3. став 2. упућује на примену правила општег управног поступка, није сметња за мериторно одлучивање суда у овом спору. Наиме, наведене одредбе Закона о раду и Закона о платама државних службеника и намештеника доприносе дефинишу као интегрални део зараде који се мора уплатити истовремено са њеном исплатом, и на тај начин их сврставају у категорију права запосленог из радног односа гарантованог Уставом и Законом о раду, а о споровима о правима, обавезама и одговорностима из радног односа одлучују судови, у смислу члана 22. став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“, број 116/08 ... 108/16) и применом правила парничног поступка, сходно члану 1. Закона о парничном поступку.

О трошковима поступка одлучено је правилном применом чланова 153. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, правилност побијане другостепене пресуде се неосновано оспорава изјављеном ревизијом, због чега је применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић